

รู้จักน้อยกว่า
เรื่อง "วราภรณ์ สามโกเศศ"

คนขี้เหนียว นั้นน่ารัก

สังคมไทยรังเกียจชิงชัง "คนขี้เหนียว" เพราะเห็นว่าเป็นคนเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ใจแคบ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ถ้าไตร่ตรองให้ดีแล้ว จะเห็นว่าเป็นความเข้าใจผิดที่ทำให้สังคมของเรามีปัญหา

"คนขี้เหนียว" คือคนที่ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ใช้จ่ายน้อยตามความจำเป็น ไม่ทูลูทูลุฟุ้งเฟ้อแสดงความรวยด้วยการใช้เงิน ไม่ใช่จ่ายในเรื่องที่ไม่ควรใช้จ่ายอย่างเฮลาๆ ประหยัดในการใช้เงิน ฯลฯ

หากอ่านข้อความในย่อหน้าที่ผ่านไปอีกครั้ง จะเห็นว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ชอบเอาเปรียบคนอื่น ใจแคบ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แต่อย่างใด หากการเป็น "คนขี้เหนียว" เป็นสไตล์ของการดำเนินชีวิตอย่างหนึ่ง

เราเห็นคนใจแคบ เห็นแก่ตัว ชอบเอาเปรียบคนอื่นจากคนสุรุ่ยสุร่ายลงไป และเราก็เห็นคนใจกว้าง มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จาก "คนขี้เหนียว" เช่นกัน ดังนั้นการเป็น "คนขี้เหนียว" จึงมิได้หมายถึงการเห็นแก่ตัวหรือใจแคบแต่อย่างใด

"คนขี้เหนียว" ตรงกับคนที่มินิสัย frugal ในภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึงคนที่ระมัดระวังในเรื่องการใช้จ่ายเงิน (ครอบคลุมไปถึงเรื่องการใช้ทรัพยากรอื่นๆ ด้วย) หรือคนประหยัด

สังคมไทยเรียก "คนขี้เหนียว" ว่า "คนตระหนี่" ซึ่งไม่ว่าจะ

เรียกคำใดก็สื่อความหมายที่เป็นลบเสมอ ซึ่งจุดนี้คือปัญหาของสังคมเรา เพราะทำให้ดอคอมกันได้น้อย ความเป็นลบของสังคมเรานี้แหละคือความเป็นบวกในสังคมที่พัฒนาแล้วและเข้าใจเรื่องการใช้จ่ายเป็นอย่างดี

คนในสังคมเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นคนประหยัด ไม่สุรุ่ยสุร่าย ใช้จ่ายอย่างมีแผนสำหรับอนาคตเสมอ รู้จักอดออมเพื่อความมั่นคงของชีวิตในอนาคต เขาไม่ใช้จ่ายกันอย่างเฮลาๆ ไร้สติ แทบทุกคนคือ "คนขี้เหนียว" อย่างแท้จริง

หากคนในสังคมเราจะมี ความมั่นคงในชีวิตในอนาคตแล้ว การเข้าใจความหมายของ "คนขี้เหนียว" อย่างถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

อย่ารังเกียจ "คนขี้เหนียว" และกลัวการเป็น "คนขี้เหนียว" เลย เพราะ "คนขี้เหนียว" มีใช้คนแล้วใจแคบที่ไม่น่าคบแต่ประการใด ในทางตรงกันข้าม คนสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่ายเงินอย่างขาดสติต่างหากที่พึงอยู่ให้ไกล เพราะมีโอกาสสร้างความเดือดร้อนให้ตนเองและเบียดเบียนผู้อื่นมากกว่า

"คนขี้เหนียว" ที่รู้จักให้ เป็นประโยชน์แก่โลกมากกว่าคนสุรุ่ยสุร่ายที่เห็นแก่ตัวมากมายนัก ☺